

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

גליון הש"ס

יום' ד"ה נטמא יום
לשים. ונראה דיום ל"א
ב'. עי' לקמן י"ד ע"ג
ד"ה לוקה ודף טו ע"ג
תד"ה נטמא:

זגהות התוספות

2. ז"ל אמרינן. 3. תיבות
 4. יום שלשים נמחקות.
 5. ז"ל גילה האלוהה
 6. ז"ל דסוף היום.
 7. ז"ל וסוף היום תחילת
 8. ז"ל שני דהיינו לכהן
 9. ז"ל לא שמעין ואם תאמר
 10. ז"ל שחמלה. 11. ז"ל
 12. ז"ל שגילה צו כר.
 13. ז"ל יום נמחק.
 14. ז"ל יום ומיבא אם
 15. ז"ל יום נמחק.
 16. ז"ל יום נמחק.
 17. ז"ל יום נמחק.
 18. ז"ל יום נמחק.
 19. ז"ל יום נמחק.
 20. ז"ל יום נמחק.
 21. ז"ל יום נמחק.
 22. ז"ל יום נמחק.
 23. ז"ל יום נמחק.
 24. ז"ל יום נמחק.
 25. ז"ל יום נמחק.
 26. ז"ל יום נמחק.
 27. ז"ל יום נמחק.
 28. ז"ל יום נמחק.
 29. ז"ל יום נמחק.
 30. ז"ל יום נמחק.
 31. ז"ל יום נמחק.
 32. ז"ל יום נמחק.
 33. ז"ל יום נמחק.
 34. ז"ל יום נמחק.
 35. ז"ל יום נמחק.
 36. ז"ל יום נמחק.
 37. ז"ל יום נמחק.
 38. ז"ל יום נמחק.
 39. ז"ל יום נמחק.
 40. ז"ל יום נמחק.
 41. ז"ל יום נמחק.
 42. ז"ל יום נמחק.
 43. ז"ל יום נמחק.
 44. ז"ל יום נמחק.
 45. ז"ל יום נמחק.
 46. ז"ל יום נמחק.
 47. ז"ל יום נמחק.
 48. ז"ל יום נמחק.
 49. ז"ל יום נמחק.
 50. ז"ל יום נמחק.
 51. ז"ל יום נמחק.
 52. ז"ל יום נמחק.
 53. ז"ל יום נמחק.
 54. ז"ל יום נמחק.
 55. ז"ל יום נמחק.
 56. ז"ל יום נמחק.
 57. ז"ל יום נמחק.
 58. ז"ל יום נמחק.
 59. ז"ל יום נמחק.
 60. ז"ל יום נמחק.
 61. ז"ל יום נמחק.
 62. ז"ל יום נמחק.
 63. ז"ל יום נמחק.
 64. ז"ל יום נמחק.
 65. ז"ל יום נמחק.
 66. ז"ל יום נמחק.
 67. ז"ל יום נמחק.
 68. ז"ל יום נמחק.
 69. ז"ל יום נמחק.
 70. ז"ל יום נמחק.
 71. ז"ל יום נמחק.
 72. ז"ל יום נמחק.
 73. ז"ל יום נמחק.
 74. ז"ל יום נמחק.
 75. ז"ל יום נמחק.
 76. ז"ל יום נמחק.
 77. ז"ל יום נמחק.
 78. ז"ל יום נמחק.
 79. ז"ל יום נמחק.
 80. ז"ל יום נמחק.
 81. ז"ל יום נמחק.
 82. ז"ל יום נמחק.
 83. ז"ל יום נמחק.
 84. ז"ל יום נמחק.
 85. ז"ל יום נמחק.
 86. ז"ל יום נמחק.
 87. ז"ל יום נמחק.
 88. ז"ל יום נמחק.
 89. ז"ל יום נמחק.
 90. ז"ל יום נמחק.
 91. ז"ל יום נמחק.
 92. ז"ל יום נמחק.
 93. ז"ל יום נמחק.
 94. ז"ל יום נמחק.
 95. ז"ל יום נמחק.
 96. ז"ל יום נמחק.
 97. ז"ל יום נמחק.
 98. ז"ל יום נמחק.
 99. ז"ל יום נמחק.
 100. ז"ל יום נמחק.

פי' הרא"ש

[illegible]

המשיניות דלע"ג [דחדשה] צקיפא דקתני ואס גינה הראשונה ליום שלשים מגלה השניה לכתחילה ליום ששים אלמא דסוף יום שלשים עולה לו למנין מירות שני ומקצת יום חשיב כיום שלם והא לא שמעינן מרישא דלדרכה ס"ל לבר פדא דלא אמרי מקצת יום ככולו בסוף מירות וחשבוינן^א ליה כלדס המקבל מירות בחצי היום הא לא חשיב חידוש למקשה דפשיטא שאדס מקבל מירות בחצי היום [ומשני סד"א ה"מ] שלא היה עסוק בנזירות תחילה וניכר לכל מירותיו אצל הכא דהנב מירותיו עד חצי היום אימר לא יעלה לו דאינו ניכר מירותו קמשמע לן דלפי^ב הכי עולה לו לכלא ולכלא: **ג' גינה^א אמר לך סיפא** מסייעא ואס גינה הראשונה ליום שלשים מגלה השניה ליום ששים. אלמא דמשך הנזירות כ"ט יום [לכן אמר] דדדיעבד אס גילה הראשונה ביום שלשים יא ורישא דלכתחילה צריך לגלה ביום שלשים ואחד נעשה כאומר שלימים ומדרבנן צעלמא דגורין סתם מירות אטו היכא דלמר שלימים דאז צריך לגלה לשלימים ואחד כדשני נמי ארישא:

וְלָרֹב מִתַּנָּה קִשְׁיָא סִיפָא. דקתני אס גילת רחשוה ליוס שלשים אלמא דביוס שלשים מני לגלוהי: אמר לך רב מתנא ספא יוס שלשים עולה לכאן ולכאן. פירוש משום א הכי דיוס שלשים יס לומר הרחשוה שלשים יוס דילא משום דמקאת היום ככולו ועולה לו מקצתו למזירות רחשוה הלכך מזר דיעבד יא ולכתחילה ענין ל"א יוס (שלימים) דיוס מזירות שלשים יוס דשני נמי ארישא ומה שמגלה השניה למתחלה ליוס ששים משום סוף קוף. עולה להסתכל מזירות שני מזיר דהוא אלאס דמקבל מזירות בחלי יוס ומנאל דיוס שלשים הויא להסתכל מזירות שני להכי מגלה השניה למתחלה ליוס ששים ופריך לרב מתנא מאי קמ"ל תנא דלמר מקאת היום ככולו הא מרישא שמעינן ליה דקתני מי שאמר הריני מזיר מגלה יוס שלשים ואחד ואס גילת ביוס שלשים יא מעטס דמקאת היום ככולו לרב מתנא ומשני דמרישא לאן שמעינן אלא דמקאת היום שלשים לעיס יוס לסוף מזירות ראשון ולכאן [לך] ואס תאמר ולבר פדא שמונה יוס שלשים דילא הא ברישא קתני לה כדביא אס גילת יוס וזי מרישא דקתני אס גילת הרחשוה ליוס שלשים דמגלה השניה ליוס מ"ל דאדחו סוף היום עולה למנין מזירות שני נמאל כי יוס ששים כולו לבר פדא ביוס שלשים להשלים מזירות שעבר מודה הוא דמקאת ס דפשיטא דעולה לו ליוס שלס והא לא שמעינן מרישא ואיכא קתא ככולו בתחילת מזירות אכל הכא דהגא מזירות עד חלי היום אימא יוס ל' עולה לו מן המנין כלומר לכאן ולכאן: **רַבִּי אִם גִּיּוֹחַ יוֹם יֵךְ לֹאשְׁמַעֲיָן** ולומר דיוס ל' עולה לכאן ולכאן שהרי תגלחת רחשוה ס דמנאל ס המזירות יוס ס שגלח כו ברחשוה ולכן דרין ליתן טעם לבר פדא ל' עולה לו אס אמר' משכן מזירות כ"ט יוס והמה לו לתנא ולתגלחת היתה ביוס שלשים ופשיטא דילא דיעבד כיון דלא ענין ל' כלומר מכאן אי מדקדק דמשך מזירות כ"ט יוס דקתני דיוס שלשים ענין ראשון כומר לעיל דכיון דתנא מיקל ב' כל כך להחשיב יוס לכאן ש שנטמא בחור מזר וקשה ולרב מתנא מי ינחא הא אמרין לעיל ולרב נשלס יוס¹⁰ מזירותו ולא יספור אלא [ז'] ויש לומר כי אמר' מקאת דיעבד יא אס לא נטמא אכל נטמא ביוס שלשים קודם תגלחת והבאת יוס ואחד אלא ודאי נטמא מזר וסותר הכל כיון דלא השלים כל פראק דתנן הריני מזיר מאה אס¹¹ נטמא יוס מאה סותר הכל מאה אלא ז' ויש לומר דה"ל קאמר בשלמא לרב מתנא ינחא בין רישא ס מאה ואחד דקאמר דסותר שלשים יוס אע"ג דכבר נשלס גדרו ויו יוס שלשים דקסם מזירות שהוא תגלחת¹² מן המורה דהסם סותר בין ספא דרפרריות¹³ ונראה דיוס שלשים ואחד נמי סותר כל שלשים דלא לבר פדא קשה בין רישא בין ספא אמאי סותר שלשים בין בין גמרי ודחוק לו לומר דכי נטמא ביוס שלשים סותר מדרבנן דמדרבנן לא הויא רחוי לגזור אטו נטמא יוס ל' כיון דילא גופא דרבנן ומשני פ' אינו סותר כלל למפרע מזר דהא השלים מזר ב"ט יוס וכי נטמא ז' שרין להזות שלישי ושציעי להביא קרבנותיו בטרהיה והיינו סותר מזר אכתי בר פדא שציק רבנן ועבד כר' אליעזר ויש לומר דבר פדא שך מזירות לא אשכחן דפליגי אלא בסמירה דלר' אליעזר אינו סותר דעלמא דגזירה מדרבנן היכא דלמר מזירות סתם אטו היכא בתוך ימי מזר ורבי אליעזר לא גזר לכך אינו סותר אלא שצעה לבר פדא ולומר דהא נמי דרבנן היא וכולה חד גזירה היא דאי יצוא לומר כמו כן שלא יספור שלשים כשנטמא ביוס שלשים: קסבר

37

אכל נשפי נזירות לא. אמרינן דליהו יום אחד עולה למנין נזירות ראשונה ומזירות שניה קמשמע לן דעולה לכאן ולכאן: פנ אס גילה נס' חסר אחד יא. שיום שלשים עולה^א ולכאן ולכאן: בשלמא לרב מתנא. דאמר אין נזירות פחותה מז' יום ואינו מגלה עד יום ל"א נהי אפטרקין לן הא מתניתין ב דיוס שלשים עולה לו מן המנין ולא לכאן דכי גילה הראשונה דיוס שלשים עולה לו אותו דיוס לכאן ולכאן ונתחלה דמבז דיוס נזירות שניה וכי עברו עליו ס' חסר אחת נעשה עליו יום הדי' עמשלום ל' ומקצת היום ככולו: אלא לבר פדא. למה לי למיתנא שיום שלשים עולה לו מן המנין הא הוי נזירות משלמים חסר אחד: אמר לך בר פדא. אלא דלאמינא דלין עיקר נזירות אלא כ"ט יום אהא סמכי דגמיננא להא מתניתין וחזינא ביה דתני שאס גילה יום ששים חסר א' יא. שיום שלשים עולה לו מן המנין ומשום דבתחילה כי גילה דיוס שלשים עולה לו לכאן ולכאן וולא משום דלאמינן מקצת היום ככולו ונעשה כמי שגילה דיוס שלשים ואחד אלמא דסתם נזירות לא הוי אלא כ"ט יום ומשום

הכי אמינא לעיל שאס גילה ביום ל' יאז אכל טעמא דהא מתניתין
לא הוי כדאמרת משום דמקתא היום ככולו: **תנן מי שאמר הריני
גומר נטמא יום שלשים סותר את הכל בשלמא לרב מתנה.** דאמר
דאין גזירות פחות משלשים משום הכי כי נטמא ביום שלשים בתוך
מלאת קרינא דיה וסותר את הכל. וי קשיא לך הא תריך רב
מתנה לעיל דהא מקתא היום ככולו (ו) הבא נמי גימא מקתא ריש
ככולו ואס נטמא ביום שלשים לא יאז סותר כלום אלא לא קשיא
דאמר לך רב מתנה הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמרי'
מקתא היום ככולו דהכי קא מתרעין קסבר רבי אליעזר מקתא
היום ככולו מכלל יודתנא קמא דר' אליעזר סבר לא אמרינן
מקתא היום ככולו: **אלא לרב פדא.** דאמר אין עיקר גזירות
אלא כ"ט יום אחאי סותר הא וניטמא אחר מלאת ימי נזרו:
אמר

עולה לו לניזירות אחת שגדר אבל לז' ניזירות כמו בסיפא שעולה תמחית נמי תקשה מאי קא משמע לן דאי אחא לאשמעינן דאס גילה ה שלשים יאז וארץ לומר לזכר פדא נמי איכא חידוש בסיפא מאי דלא ש ששים לכתחילה דניזירות שני התחיל ליום ל' אחר תגלחת ראשונה היו שלשים ואחד להתחלת ניזירות שני ואע"ג דלא אמרי' מקצת היום יום אחד להתחיל ניזירות שני מידי דהוא אקבייל ניזירות עליו בחצי' חידוש דזכר דס"ד כסאני עוקב דניזירות ויכר לכל נזירותיו אז היו לא ועלה דלנו יכר [קמ"ז] א' גילה ליום ששים חסר אחד ש' ששים חסר אחד יצא בשלמא אר"ב מתנא ניהא. פירוש שהתנא היתה ציוס ל' וכן תגלחת שניה שהיתה ציוס ששים חסר אחד היא ציוס לדבריו ולומר שיוס ל' עולה לו מן המנין כלומר לכאן ולכאן אללא להאריך וליתן טעם לדבריו ⁽¹⁾ [שיוס ל'] עולה לו מן המנין הא ודאי מדאורייתא אללא כ"ט יוס: **אמר** א"ך בר פדא [אנא נמי] **אחא** סני עולה לו מן המנין דמשמע דעולה לו למנין אחרון אלמא דאין עולה ולכאן: **נ"מ** יוס ⁽²⁾ **סותר** הב"י בשלמא אר"ב מתנא ניהא. מתנא אליבא דתנא קמא דמקצת היום ככולו אס כן כי עשה מקצת היום ככולו היינו לענין תגלחת והבאת קרבנותיו דאס גילה ציוס שלשים קרבנותיו לא אמרינן מקצת היום ככולו להחשיב כנטמא ציוס ש ניזירותיו צטהרה ואס תאמר תקשי לרז מתנא נמי הא דלקמן בזההוי ואחד סותר ל' יוס ואמאי והא נשלים מרו אפי' לרז מתנא ולא יסא דנטמא ציוס שלשים דסותר הכל מדין תורה וסיפא דקמני נטמא היו דרצנן סיוס מאלה ואחד שהוא יוס הבאת קרבנותיו גזרינן כל שלשים יוסים למפרע מדין תורה ומהשתא לרז מתנא יוסא סני רישא אטו יוס שלשים והכי משמע דקאמר¹³ נטמא ל' ואחד סותר ה' (שנטמא ציוס) [ציוס] שלשים וציון שנטמא ציוס מאלה ואחד הרי שלם נדרר צריך לנהוג ניזירות ל' יוס כדאמר¹⁴ לעיל לזכר פדא דסוף סוף נטמא יוס אמר לך בר פדא סיפא כוונת דקמני ר"א אומר אינו סותר אללא [שצעה ציוס ל' סותר מיהא ⁽¹⁾ שאין יכול להציל קרבנותיו עד שיטהר מטומאת שצעה שאסור לשמות ציון ולטומא למתים עד שיציא קרבנותיו ואס סבירא ליה דמדדבי אליעזר משך ניזירות כ"ט יוס הכי נמי לרצנן ד' אללא שצעה ולרצנן שלשים והאי דסותר שלשים לרצנן אינו אללא דאמר שלשים יוס שלמים דאז ודאי סותר הכל לכו"ע דהא נטמא והבאי דלקמן נטמא יוס מאלה ואחד דסותר שלשים צריך לדחות לא הא לא קיימא הא דאס לא יסותר שלשים כשנטמא יוס ק"י

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ה: ו"ש"ג, ב] לקמן
טז., ג) ג"ז שם, ד) נ"ח
שאמאי לא, ה) נ"ח ק"ח,

נוסחת הריב"ן

א) עולה מן המזן
ב) דמשמע לן דיוס:
ג) היום: ד' זו דיוס:
ה) ג"ט: ו' ומקטע ז' (ולא
משום כ"ו ככולו) ליתא כד"י:
ח) כ"ט יוס: ט' דת"ק לא
ס"ל הס"ד ואח"כ מה"ד
אלא כ"י י' אטומי:

הגהות הב"ח

(א) גמ' רישא (באומר
שלמים) תח"מ ונ"ב ג'
רש"י נעשה באומר
שלמים: (ב) רש"י ד"ה
תן וכו' והבא נמי וכו'
מכלל דתנא קמא לא
סבירא ליה הס"ד:

הגהות מהר"ב

[illegible]

17"ק: